

Protestantse Gemeente
Sexbierum-Pietersbierum

RONDZEND-BRIEF

zondag 10 mei 2020
5^e zondag in de paastijd

Overdenking

Eerste en tweede slot ...
Johannes 20 : 30-31 & 21 : 24-25

Mijn moeder zei altijd, dat je nooit met ruzie uit elkaar moest gaan. Als je van huis ging, al was het maar voor kort even weg, moest eventuele onmin uit de weg worden geruimd. Want je wist maar nooit: stel dat je elkaar nooit meer kon zien, dan zou je oneindig spijt hebben, dat je laatste samenzijn in ruzie was geëindigd. Ach ja, mijn moeder had gevoel voor drama en het besef, dat de mens aan het sterven is prijsgegeven stond weleens wat teveel bij haar op de voorgrond. Maar ... leren dat je niet met ruzie uit elkaar moet gaan, dat is een wijze les. Ik kan niet zeggen, dat ik die wijze les altijd heb opgevolgd. Helaas niet maar daar had ik dan ook wel spijt van.

Ik moest aan mijn moeder denken, het is ook Moederdag, bij het lezen van de twee laatste hoofdstukken van het evangelie naar Johannes. In hoofdstuk 20 vertelt de evangelist over de opstanding van Jezus. En dan komen de laatste twee verzen in dat hoofdstuk (30 en 31) waarin de evangelist zegt, dat Jezus nog wel veel meer wondertekens gedaan heeft, dan hij beschreven heeft maar dat alles wat hij als evangelist heeft opgetekend zo wel genoeg is om tot geloof in Jezus te komen. En daarmee lijkt hoofdstuk 20 het laatste te zijn van zijn evangelie. Het boek is uit. Klaar! Maar nee ... Dan komt er nog een hoofdstuk 21, een toegift dus, met aan het eind weer een slot en dan is het echt uit.

In de Bijbelwetenschap wordt de 'extra hoofdstuk' wel gezien als een latere toevoeging waarvan het dubieus is of het wel door de evangelist Johannes zelf geschreven is. Op zich is dit een waardevolle wetenschappelijke waarneming waar veel voor te zeggen is maar tegelijk doet het ook weer niet zo ter zake. In onze Bijbel hebben we het evangelie naar Johannes zoals het is, met een eerste slotwoord aan het eind van hoofdstuk 20 en dan toch nog weer een hoofdstuk met ook weer een slotwoord. Dat 'extra hoofdstuk' gaat over een wonderlijke visvangst, die uitloopt op een ontmoeting tussen Jezus en zijn leerling Petrus. Petrus heeft Jezus verloochend. Hij zou eerst helemaal voor zijn Meester opkomen maar toen het erop aankwam zei hij, dat hij die hele Jezus niet kende. Na de opstanding van Jezus heeft Petrus Hem, net als de andere leerlingen, ontmoet maar wat er gebeurd is, die verloochening, daar is niet over gepraat. En dan lijkt met dat eerste slotwoord het boek uit maar de oplettende lezer denkt dan: "Hoe zit het nou met Petrus, is dat nog goed gekomen met hem en Jezus?" Hadden we dat extra hoofdstuk niet gehad dan kon je denken, dat Petrus met die schuld over wat hij had gedaan, zijn leven lang maar rond moest lopen. Tussen die twee, tussen Jezus en Petrus is het niet meer goed gekomen, kon je dan denken. En dat past niet bij het evangelie van Jezus. Dat is één lang verhaal over zonde en schuld, zeker, maar meer nog één lang verhaal over vergeving en verzoening. De opstanding van Jezus, als overwinning van het leven, betekent ook een overwinning op de ernstige verstoring van menselijke verhoudingen door het kwaad, dat je elkaar aandoet. Die overwinning heet in dit geval vergeving. Wat gebeurd is, dat is gebeurd maar je kunt het goedmaken, de een kan de ander vergeven of je kunt elkaar vergeven. Dat geeft ook de ruimte om het kwaad dat gedaan is te benoemen. Daar open en eerlijk over te zijn. Het niet weg te wuiven. En het ook niet te bagatelliseren omdat jij denkt, dat het allemaal zo erg niet was terwijl het dat soms heus wel was.

Dat dubbele slot van het evangelie naar Johannes maakt, voor mij althans, wel mooi duidelijk hoezeer mijn moeder gelijk had toen ze zei, dat je nooit met ruzie uit elkaar moet gaan want stel inderdaad, dat je elkaar nooit meer zult zien. Ik moet daar ook aan denken nog eens terugziend op dat indrukwekkende moment van de dodenherdenking op de zo intens lege Dam in Amsterdam toen de koning zijn toespraak hield. Hij sprak over zijn overgrootmoeder, koningin Wilhelmina en hoe hij begreep, dat mensen in haar teleurgesteld waren. Daarbij doelde de koning op haar 31 toespraken tot bezet Nederland waarin ze het maar drie keer had gehad over wat de Joden overkwam. Die hele toespraak was indrukwekkend maar dit wat de koning zei over zijn overgrootmoeder, dat raakte het hart wel zozeer. Hier was erkenning van wat niet goed was.

En daarmee is dit ook een misschien wel late maar toch ook zeer oprechte eerste stap naar verzoening. Al is dat laatste een proces wat echt nog niet voltooid is en misschien wel nooit helemaal voltooid zal worden.

Het geloof in Jezus Christus heeft niet het monopolie op de inspirerende kracht om te komen tot erkenning van schuld en daarmee tot vergeving en verzoening. Mensen vinden daartoe ook wel de kracht geïnspireerd door andere bronnen. Maar het hoort wel bij het hart van het evangelie van Jezus Christus.

En als de gemeente van Jezus Christus dat niet waarmaakt in de eigen omgang met elkaar, dan heeft die gemeente in de wereld niks te zeggen. Dan moet ze eerst maar eens terug naar de eigen bron. Godzijdank heb ik de kerk echter meer dan eens ervaren als een - soms harde - leerschool van erkenning van schuld en daarmee van vergeving en verzoening.

AMEN

En verder ...

Elke zondagmorgen om 10 uur zendt Omrop Fryslân een dienst uit vanuit de Martinikerk in Franeker. Ik weet al van velen, die daarnaar kijken. Het verbindt de Friezen ook wel mooi met elkaar. Mijn collega ds. Margarithe Veen uit Franeker vertelde mij, dat ze had gehoord van Omrop Fryslân, dat deze dienst elke zondag door zo'n 70.000 mensen bekeken wordt. En ze vertelde me ook, dat de samenstelling van de voorgangers nu bewust meer oecumenisch is dan de twee predikanten van de Protestantse Gemeente Franeker.

Ik ben zelf blij met dit initiatief van Omrop Fryslân en de medewerking van de Kerken in Franeker daaraan. Mijn eigen werk van het schrijven aan deze rondzendbrieven zie ik als niet meer dan een toevoeging, die met wat anderen erbij schrijven over 'wel en wee' in de gemeente, nog iets meer verbinding kan geven van U als gemeenteleden onder elkaar. En dank dus aan alle medewerkers, niet in het minst ook aan de rondbrengers.

En tot slot ...

We spreken meestal over God als de Vader in de hemel. Die betiteling van 'Vader' is als vertroostend en bemoedigend bedoeld en beslist niet als uitsluitend. God is ook als een Moeder. Er zijn wat dat betreft meerdere teksten in de Bijbel waarin dat wordt uitgesproken en ik sluit mijn schrijven af met deze:

*Zoals een moeder haar zoon troost,
zo zal ik jullie troosten;
in Jeruzalem zul je troost vinden.
(Jesaja 66 vers 13)*

Allen hartelijk gegroet,
Ds. Douwe Visser
06 81107529
visserdouwe97@gmail.com

Nieuws uit de gemeente

Oproep Roosjesactie 2020

In 2020 loopt alles anders dan verwacht. Er worden dit jaar geen centrale eindexamens gemaakt. Sommige scholieren weten aan de hand van de cijfers nu al dat ze zijn geslaagd. Zoals de afgelopen jaren willen we deze scholieren ook dit speciaal examenjaar verblijden met een roosje. Daarom de oproep, zou je examen doen of ken je iemand die dit jaar examen van de middelbare school zou doen? Geef dan naam en adres aan ons door.

Graag via de mail: jeugdpastoraat@pknsexbierumpietersbierum.nl.

We hopen op jullie medewerking.

Hartelijke groeten,
Sita Terpstra, Dirk-Jan Volbeda en Inge de Jong

Geen 4 dorpenviering!!

Op zondag 14 juni stond de 4dorpen4ing in Sexbierum gepland.

We hebben lang de hoop gehad dat deze door mocht gaan.

Helaas hebben wij als commissie het besluit moeten nemen om deze viering dit jaar **NIET** door te laten gaan.

Gezien de situatie rondom Corona vinden wij het niet verantwoord om dan met een groep mensen samen te komen.

We hopen op betere tijden maar vooral spreken wij de wens uit dat we gezond mogen blijven en dan maken we er in 2021 een mooie dienst van.

Gelukkig is de mens die met trots achterom kijkt en vol hoop vooruitkijkt. (Oliver G. Wilson)

Laten we met die hoop verder gaan en hopelijk zien we elkaar op **25 april 2021** bij de 4dorpen4ing.

Hartelijke groeten,

Lenie Herder, Tjerk Nagel, Corrie Bouma, Adeline Jukema, Fokke Visser, Annemieke Zijlstra en Olga Schuiling

Zieken

De heer Hidde de Boer, J.B. van Echtenstrjitte 23, is na een ziekenhuisopname weer thuis.

De heer Ane Jukema, De Tsjerke-ekers 15 en de heer Gauke Dijkstra, Buorfinneleane 8 (ondertussen weer thuisgekomen) zijn opgenomen in het ziekenhuis.

Wij wensen alle zieken thuis of in het ziekenhuis veel sterkte.

Bloemengroet

De bloemen gaan met een hartelijke groet naar Dhr. Hidde R. de Boer J.B. van Echtenstjitte 23 en mevr. Hendrika v.d. Veen-Norder Skippersdykje 2 Pb.